

SLOVENSKI NAROD.

Škafar vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter valja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slavnost v Celju.

I.

Srečno se je končala ta slavnost, in pričakovati je, da bo imela velik pomen v zgodovini spodnještajerskega Slovenstva! Opravičeno je torej, da še jedenkrat na tem mestu izpregovorimo o nji, in da damo izraz nekaterim mislim, katere se nam, ki smo celo slavnost osebno opazovali, nehoté urivajo. Pri tem ne bomo govorili o ekscesih, koje so napravljali celjski nemški nacionalci. Ta sodruga, naj si je odraščena, ali naj si je mlekozoba in nezrela, ima glavno orožje v kriku in zabavljanju, posebno tedaj, če si je v svesti, da z ljubeznijo čuva nad njo oko zakona. Ta ljubezen se pri ti slavnosti ni nikdar zatajila, ne tedaj, ko so olikane dame nemške z oken pljuvale na mimogredče Slovence, ne tedaj, ko so isti Slovenci bili napadani s koli in kamni, in še celo tedaj ne, ko so tako rekoč policiji pred nosom celjski nemški dijaki mej naše ženstvo metali nekaj gorečega, in sicer odločno v namen, da bi se zasmodila obleka, ter Germaniji v čast opeklo nekaj slovenskih teles! Pljuvajče dame, gujila jajca, krvavi noži in slepi redarji, to so bila vidna znamenja nemške kulture, katera smo opazili pri vsakem koraku dne 7. in 8. avgusta v Celju! Samo ob sebi je umevno, da mosi kultura, ki rodi take sadove, v sebi vse kali propada, in huronsko kričanje celjskih Nemcev tudi ta dva dneva ni drugega dokazalo nego to, da so jetični ti nemški Celjani sami prepričani, da umirajo, in da so jim šteti dnovi političnega življenja. Vsič temu pa ne bode škodilo, če nekoliko povprašujemo, kako je vendar mogoče, da je v Celju, kojega nemštvo se ne odlikuje niti po inteligenci, niti po bogastvu, kojega nemštvo se že od nekđaj odlikuje jedino le s surovostjo, ki je drugod last najnižjih slojev človeške družbe, da je takemu Celju toli mogočno zrasel nemški greben, da že nekaj desetletij sem zasmehuje Slovenstvo, v kojega sredi živi, in od kojega živi. Mala peščica samih in nagih germanekih ničel zasramuje in tlači slovenski rod,

brez kojega bi niti kobilic ne imeli, da bi si z njimi polnili vedno lačne svoje želodce! Kako je to mogoče, povprašuje se nehoté vsakdo, če se tudi le površno bavi s celjskimi zadevami. Slovenski rod, dasi obdaja v kompaktnih masah „nemško“ Celje, dasi je v Spodnjem Štajerji glavni faktor, tako v političnem, kakor v ekonomičnem oziru, potisnjen je v ozadje, kakor sta bila v ozadje potisnena Srb in Bulgar, ko so še turški paše gospodarili nad njima. Slovenec na Spodnjem Štajerskem je v očeh Nemcev le inferijorno pleme, ustvarjeno v to, da ga tlači Nemeč! V ti veri rodijo se spodnještajerski Nemci, v ti veri se odgajajo, in v ti veri se potrjujejo tudi od strani vlade! Tudi le-ta nima Slovencev z Nemci za jednakovredne. In tu je iskati prvega in glavnega vira, s kojega zajema spodnještajersko Nemštvo svojo surovo ošabnost! In obžalovati je, da ta vir še ne bode tako hitro vsahnil, kar je tudi zadnja slavnost sijajno dokazala. Bila je ta slavnost v pravem pomenu narodna slavnost; otvorila se je velikanska zgradba, koja si je narod sam, s svojimi žulji postavil, in s koja si je narod sam sebi dal spričevalo o svojih velikih in plodnosnih močeh. Da so si celjski Nemci zgradili kaj jednacega, prepričani smo, da bi pribitel sam graški namestnik na lice mesta, in da bi bil v imenu viače čestital Nemštvu na žilavi delavnosti, koje znak bi bila taka zgradba. In tudi višje deželno sodišče Graško bi se dalo zastopati, in gnetlo bi se uniform, da bi se kar vse lesketalo od samih zlatih obrambic. In sedaj, ko so Slovenci otvorili znak svoje žilave delavnosti, niti priprostega okrajnega glavarja ni bilo, da bi oficijalno izrazil, da se tudi vlada veseli živega napredka mej spodnještajerskimi Slovenci. In to v dobi, ko slovenski državni poslanci pripadajo k večini, na kojoj se Badenijeva vlada, če hoče še nekaj časa živeti, hoté ali nehoté mora opreti! V istini žalostno! Nov dokaz imamo, da vlada oficijalno še vedno neče pripoznati slovenskega življa na Spodnjem Štajerskem, in da še vedno misli ta slavna vlada, da je Slovenec inferijorna rasa, za koje razvitje se ji ni treba brigati. Ni torej čuda,

če rase grebenček celjskemu Nemštvu, ko vidi, da še celo vlada grofa Badenija nima toliko poguma, da bi odposlala bodi si najneznatnejšega svojega zastopnika k slavnosti, kojoj je z radostjo praznoval ves slovenski narod! Dobro je, da si tudi mi to zapomnimo, in da si pred vsem to zapomnijo naši državni poslanci, in sicer za tisti slučaj, ko bode grof Badeni zopet jedenkrat za njihove glasove prosjačil! —

V Ljubljani, 10. avgusta.

Češki državni poslanec dr. Stransky je poročal svojim volilcem o položaju ter povedal, da namerava vlada zopet poskusiti doseči spravo mej Nemci in Čehi ter urediti jezikovno vprašanje za češko kraljestvo in Moravsko. V ta namen hoče vlada sklicati konferenco čeških in nemških državnih in deželnih poslancev ter jim predložiti petorico predlog. Ti predlogi se tičejo: zakona glede narodnih skupin (kurij), novele glede izpremembe češkega deželnega volilnega reda, razdelitve kurije velikega posestva za dež. zbor v okrožja, ustanovitve nove kupčijske zbornice, zakona glede šol manjšine in zakona glede jezika avtonomnih oblastnij. Končno se predloži še predlog zakona o ustanovitvi krožnih oblastnij, ki bi posredovale mej namestaištvom in okrajnimi glavarstvi. — Volilci Stranskega so sklenili resolucijo, s katero se priporoča češkemu poslancem, naj vlado v spravni poskusih podpirajo. — Istotako je imel eksekutivni komité nemških državnih in deželnih poslancev za Češko sejo, v kateri so sklenili veliko akcijo v dosego podpor onim krajem, katere je zadela katastrofa, pa seveda zahtevali, naj vlada, če hoče doseči spravo, odpravi jezikovne naredbe.

Stališče Banffyjevo je, kakor zatrjujejo ogerški opozicijski listi in kar potrjuje tudi „Frankfurter Ztg.“, omissano. Vlada je s poslednjim kompromisom pridobila, a kabinet je izgabil. Banffyjeva avtoriteta, ki ni bila itak nikdar velika, je popolnoma porušena. Nevarni delavec volitev ni užival nikdar spoštovanja, pač pa so se ga bali. Sedaj pa

LISTEK.

Prazen okvir.

(Angleški spisala George Egerton.)

Bil je preprost, čeden, majhen okvir, kakoršnega moremo kupiti za nekaj novcev v vsakem bazarju. Nazobčani les je bil belo lakiran, znotraj pa obrabljen z bledovišnjevim baržunom. Njegova jedina posebnost je bila, da je bil prazen. In vendar je stal baš sredi roba peči, ki je bila v spalnici. Ta ni bila bogato opremljena, noben komad pohištva ni sodil h drugemu, bila je tipična sobica penzionatov.

Kdor je ohranil navado otrok, nadeti mrtvim stvarjem človeške lastnosti, tisti si je mogel domisljati, da se plapolajoči plamen ognja zabava s tem, da prikazuje iz uboštva sobice baš samo svetle stvari. Poigraval se je na srebrno okovanih ščeteh in na fino izbrušenih stekleničicah parfumov na toaletni mizi, — skakal je po koncih koketnih, majhnih cipelij in po jekleni zaponki popotnega kovčga tam v kotu, pri tem pa širil po sobi tisti mamljivi svit domačnosti, s katerim more nežna roka ženske napraviti i najodurnejši prostor pri-kupljiv.

Tedaj je vstopila žena, čudovito mehkotna in milobna v vsem svojem kretanju. Zdi se, kakor bi lahno plavala, človek sam ne ve, kako, ne da bi

gibala noge in roke. Njeni prsti so polzeli naglo preko gumbov obleke, v hipu se je je osvobodila; krilo je padalo za krilom, dekler ni bila skoro gola. Oblekla se je v nočnico in v komeden, volnen šlafrok, smuknila je z nagimi nogami v kožuhaste cipele s takim zgibljamem, kakor da se je s tem osvobodila tudi nekega duševnega pritiska. Karkoli je storila, vse se je zgodilo tako naglo, da je bila izvršitev skoro nagleja kakor pa doba dejanja samega.

Žena je omahuila v stol pred ognjem in strmela, sklenivši roki za svojo glavo, v žareče oglje. Plamen ognja, ki jo je obseval od spodaj gor, spačil je njeno lice uprav kruto; neusmiljeno, nalik ljubosumni tekmovalki je razsvetljeval in nekako podčrtaval sledove, katere so zapustili v njenem obrazu preživeli duševni boji. Črte na njenih nežnih in mislij polnih sencih so postale strožje, dvojna guba mej nepravilnimi obrvmi njenih pametno zročih očij je bila videti globočja. Njen obraz je bil bolj značilen, nego lep. Daveš moških mej desetimi bi šlo nebrizno mimo nje, deseti pa bi prodal za njo svoje izveličanje. Brada je bila ostro rezana, obraz je kazal odločnost, v podbradku je bila majhna jamica. Njene oči niso govorile, a ostre so bile, preiskujoče ter zasledujoče rajši tuje misli, nego bi razkrivale lastne. Ves obraz je izdajal redko moč in samostalnost. Toda usta so temu baš naspro-

vala — strastna bujnost zgornje ustnice z nemirnimi krti in majhna, tanka spodnja ustnica, ki se je nekam boječe skrivala pod njo, je bila porok, da navidezna resnost ni prevelika.

Rahločutna bledota je bila razlita preko njene obličja, lahno trepetanje ji je prešinjalo život. Njen duševni boj je vplival na zunanost prav tako kakor jedka tekočina na občutljivo pločo; jeza, porogljivost, sočutje in zaničevanje so se pojale kakor sence preko njenega obraza. Njene oči pa so visele na praznem okviru, in prazni beli prostor je zadel življenje za njo. Spomin je izpolnil okvir s sliko, katero je oklepal nekđaj v rahlem objemu. Ta slika je kazala moža, nenavadnega tudi mej najlepšimi moškimi, z bujnimi, nazaj počesanimi lasmi in s ponosnim držanjem, ki je delal na vsakogar vtisek velikega, samosvestnega in zmagojčega genija. Poteza okoli ust in močni vrat sta izdajala krepko, nepremagljivo naravo. Ona je čutila neodoljivi zasmehljaj njegovih očij, katerih pogled jo je storil slabo kakor otroka in krotko kakor gladnega tiča . . .

S tihim, tožečim glasom iztegne ženska roki, ki ji pa naglo omahneta, ter strmi, vglobljena v spomine, na svoji roki in na bele svoje gležnje. Zapre oči, in solza za solzo priteče izpod njenih vek, potoci se preko njenih lic ter ji pade v naročje. Ona ne ihti, brezglasno plaka, in prav tako

se je izkazalo, da je v deželi še neka moč, ki je krepkejša kakor ves denar, vsi orožniki in vsa brezobzirnost: to je avtoriteta onih ljudij, katerih rodoljubje, liberalizem in moralna nedotaknjenost je vzvišena nad vse dvome. Politična morala in Banffyjev sistem pa se ne dasta izjediniti. In tako bo moral Banffy kmalu izvajati konsekvence sedanjega položaja. Vzdržali ga bodo še, da se reši nagodba in brambovski zakon, potem pa bo moral iti.

Glede krečanskega vprašanja piše „Novoje Vremja“: Upravičenih povodov je dovolj za bojazen, da bo delala Anglija sitnosti in težave, ako se v najkrajšem času končno ne odloči bodoča usoda Krete. Brzjav je sporočil te dni, da se odpošlje na otok večja angleška četa, in jako možno je, da boče britska vlada porabi to v tak namen, da obrne pozornost angleškega občinstva od Indije, od koder prihajajo toli neugodne vesti. Anglija hoče imeti na Kreti svoje posebno stališče. Zato je silno želela, da se kontinentalne vlasti jedenkrat za vselej slozijo, pod katerimi pogoji naj se na otoku sedaj obstoječi red zamenja z avtonomno ustavo, pri kateri bi ne imela Turčija prav nikake besede.

Cesar Viljem je bil v Peterburgu ljubeznivo sprejet vsled — ukaza. Občinstvo je vrisalo cesarja pozdrav, ker je car tako želel, sicer bi se skoraj nihče niti ne zmezil zanj. V Peterburgu se mestni svet jako vstajno pripravlja na kolikor možno sijajen vsprejem francoskega predsednika, za nemškega cesarja pa se ni odredilo skoraj ničesar. Le veliko število ruskih ladij, katere so v grmečimi topovi sprejele cesarjevo ladijo „Hohenzollern“, po daja vsprejemu svečanostno lice, sicer pa je vse prišljeno, neodkritosrdno in oficijalno. Občinstvo se zanima le za bodoči poset Francozov. Nemci so mu nesimpatični. Peterburški časopisi pišejo uljudno, a brez navdušenja, in dasi so izšle celo priloge s slikami cesarja in cesarice, je vendar očitno vse le čin hladne, a taktne gostoljubnosti. Tuli nemški časopisi pišejo z veliko rezervno o tem posetu. Značlon za vse je člank v „National-Zeitang“, ki piše: Popolne, odkritosrdne simpatije, ki bi bile podlaga resničnemu prijateljstvu, so mej Nemci in Slovani skoraj nemogoče; preveč staro je nasprotstvo mej obema narodoma, prevelik je razloček obojestranskih značajev. Sporsuzmljenja mej Nemčijo in Rusijo ne bo torej nikdar izviralo iz srca, nego le iz hladno računajoče pameti in iz realne politike — Za sedaj je vsakakor pomembna zveza Rusije z Nemčijo in s Francijo, ki kompenzuje veliki upliv Anglije. Verjetno pa ni, da bi ostala ta zveza trajna.

V Portugalski so hoteli minoli teden republikanci provzročiti popolno vstajo. Zlasti v Oportu so se hoteli trije bataljoni dvigniti proti vladi. Republikanski časniki pa trdijo, da se je vse načrte neke vstaje izmislila vlada, da opraviči svoje protizakonite odredbe proti opozicijonalcem, ki se upirajo vladnim finančnim črtežem, kateri se tičejo tobačne

kakor bi imela eno pismo v rokah, čita besede, ki so zapečatile njeno usodo:

„Ti me ljubiš, vem, ti polovica mojega bitja! Ti me potrebuješ, da izpolniš svoje življenje, kakor potrebujem jaz tebe, ti dobro, sladko dekle!“

Ti nežna, slabotna, drobna stvarica s svojo močno voljo in s svojim velikim, bogatim srcem!

Ti čarovnica s čisto, belo, žarko dušo! Poljubljam tvoje rokice (tako majnih še nisem videl na svetu!), Tvoje ozke otroške rokavice, ki so tako hladne in mehke kakor snežinke!

Dragica, pridi k meni, potrebujem te, — sedaj, — vedno! — Bodi moja, delaj, živi z menoj, ti, moje bitje, moja kraljica!

Ljubim te, obožavam te — toda moja načela so ti znana. Ne morem, nočem se vezati s kako postavno ali versko zvezo. Svobodno in neovirano hočem vedno storiti le to, kar se mi zdi pravo. Če hočeš priti k meni s polnim zaupanjem, podarim se ti počteno in odkritosrdno, tvoj hočem biti, kolikor hočeš tvoj, za veke. Klečal bom pred teboj — ah, zakaj li tako rad klečim pred teboj? — ne morebiti iz plabe spoštljivosti, ampak iz brepenjenja klečati pred teboj in le pred teboj.

Pridi!

Leči hočem k tvojim nogam — tvoj suženj hočem biti“.

In ona mu je odgovorila: „Ne“ ter se poročila izmed številnih svojih čestilcev z onim, kateri se ji je zdel tak, da ga najbolj potrebuje — — —

(Dalje prih.)

šetve, železnice, sladkornega monopola in izpremembe drž. papirjev. Vznemirjenje mej narodom raste.

Dopisi.

S Koroškega, 5. avgusta. (Po sestanku državnih poslancev.) Prav zadovoljni smo z zadnjim sestankom slovensko-hrvatskih državnih poslancev v Ljubljani dne 30. julija. Najbolj nas veseli, da so bili vsi poslanci jedini, kar je naredilo največji utis na naše nasprotnike. Vsi sklepi so se tudi storili soglasno, kar je lep dokaz solidarnosti slovenskega naroda v narodnostnih rečeh. Sledajič pa s posebno radostjo beležimo, da se skliče začetkom meseca septembra v Ljubljani vseslovenski shod, na katerem se bodo razgovarjali o skelskih krivicah in o nadaljnjem razvoju iz teh uprav snženjskih spon, ki dosedaj posebno nas, ob meji bivajoče Slovence vežejo in od vseh strani stiskajo. Pred vsem pa je treba poudarjati, da se bode ta vseslovenski shod vršil na najširši podlagi, in opustilo vse, kar razdvaja različne stranke. Vsaj tako si more želeli vsak pravi slovenski sin, ki nosi v sebi čut, katerega mu je njegova mati usadila. Slovenski narod je jako majhan, in še ta je razdeljen na več strani. Na tem shodu pa bode zastopan, hvala Bogu, ves celokupen slovenski narod, in bo pokazal našim klevetnikom, da most, katerega mislijo graditi do Adrije, še ne bode tako kmalu dedelan, ali pa nikoli. Sedaj so nekoliko mirnejši postali, ko se ta vseslovenski shod ne bode pridrnil v ponemčenem Celovcu, kjer prebiva tudi nekoliko tisoč Slovencev, ki so pa tako teptani, da si niti dihati ne upajo. Pripravljali so ti nemški mogotci vse, kako bi se dalo tak shod odvrniti, okrog vseh večjih gostilničarjev so baje letali s pretvezo, da ne smejo dati prostora za to, pretili, grozili, in Bog ve, kaj še vse so si domišljali, da naredi z nami, če se predzremo priti v Celovec, da, pravijo, klicali so celo nemške brata izven meje na pomoč proti nam napihnjencem, kateri se hočemo polastiti njihove (!?) zemlje in jih pregnati. Tako so vpili in kričali po svojih strupenih listih, ko jih je izpreletaval grozni strah in bojazen, da bi jim mi ne pokazili, kar se si oni le s težko „mujo“ na strankarskem shodu nemško ljudske stranke skovali. Sedaj pa jim je nekoliko polegel grozni ta strah; jezé se samo nad tem, ker se bo na tem shodu razpravljalo tudi o našem prihodnjem deželnem šefa. V drugi vrsti se pa nadalje togoté tudi, ker se je državni poslanec g. Lambert Einspieler podal v Ljubljano, da je povedal ondi, kakšne krivice se gode nam Slovincem na Koroškem. Postamo vse naše nasprotno časopise v nemar, ker jim tako prede huda, vsaj drugače si ga tako misliti ne moremo. Naj izlivajo ves svoj žolč na nas, vendar vse to ne odvrne in ne zabrani, da tudi „Slovan gre na dan!“

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. avgusta.

— (Vseslovenski shod) „Slovenec“ javlja, da se je pripravljajni odbor za prireditev vseslovenskega in istrsko-hrvatskega shoda konstituiral in se načeloma izrekel za to, da se shod vrši v prvi polovici septembra, in da govori jeden štajerskih poslancev o štajerskih razmerah, jeden koroški o koroških, po jeden primorskih in istrsko-hrvatskih o primorskih očno istoških očnošajih. — Ni dvoma, da je pripravljajni odbor to naznanilo namenoma razglasil samo v Sloveacu“, in da je namenoma prezrl naš list, kakor da je „Slovenec“ oficijalno glasilo slovenske državnozbornske delegacije, kar ni in tudi ne bo. To je neta k t n o ravnanje, proti kateremu moramo odločno protestovati. Vsakdo nam mora pritrditi, da se tako ne dela, kadar se pripravlja vseslovenska manifestacija. — V isti številki „Slovenca“ je dr. Šušteršič priobčil pojasnilo o pismu, katero mu je pisal povodom sestanka slovenskih in hrvatskih poslancev graf Dzieduszycky. Dr. Šušteršič izjavlja, da je vse, kar se je o tem pismu pisalo v dunajskih listih, direktna neresnica in dostavlja, da je poročilo zgolj le produkt obžalovanja vredne zmote tiste osebe, katera je o sestanku informovala dunajske liberalne liste. Dunajski liberalni listi so prinesli o sestanku najprej kratko brzojavno poročilo iz Ljubljane, v katerem pismo grofa Dzieduszyckega niti omenjeno ni bilo, naknadno pa so ponatisnili še obsirnejše poročilo iz „Vaterlanda“. Ta list je prvi omenil pismo grofa Dzieduszyckega, in kdor natančno zasleduje, kaj se je pisalo v liberalnih listih, razvidi hitro, da so ti listi vse, kar so v redakcijonalnih noticah pisali, si sami izmislili na podlagi tistega poročila v „Vaterlandu“, kateri je že nekaj dni pred poslanskim sestankom bil v prijetnem položaju, da je mogel povedati, kaj poslanci na sestanku sklenejo. Mi tistemu pisanju dunajskih liberalnih listov nismo

pripisovali prav nobenega pomena, ker je že neredno zveržena vsebina kazala, da je le izmisljeno, pač pa nas je presenetilo, kakor smo povedali že v soboto, kar smo čitali v „Narodnih Listih“. Ti si gotovo niso ničesar izmislili, in zato smo prosili ter pričakujemo še vedno pojasnila o tem, kar so „Narodni Listi“ poročali.

— (Češki Sokoli) kateri so se vdeležili celjskih slavnosti, obiskali so včeraj Ljubljano. Zvečer je bil v „Narodnem domu“ prijateljski sestanek, pri katerem je bilo izrečenih več navdušenih napitnic.

— (Demonstracija v „Zvezdi“.) Na čast raznim, iz Nemčije in od drugod došliim turistom, priredilo je sinoči nemško planinsko društvo v kazinski restavraciji veselico, za katero bi se gotovo nihče ne bil zmenil, da se ni zvečer na kazinskem vrtu prižigal umetlain ogenj. Streljanje je bilo tako močno, da se je čulo po vsem mestu, in naravno je, da je privabilo mnogo ljudstva v „Zvezdo“. To streljanje je ljudi zelo razburilo, zlasti ker se je bil raznesel glas, da je mej nemškimi gosti tudi nekaj Celjanov. Pod utisom nezaljubljenih napadov, katerim so bili v Celju zlasti ljubljanski izletniki izpostavljeni, se pač ni čuditi, da so se zgodile protinemške demonstracije. Policija je z brezobzirno enerzijo vzdrževala red. Skoro pri vsakem drevesu je stal radar, tako da se nobeden demonstrantov ni mogel kaziaskemu vrtu približati. Policija je demonstrante večkrat odpravila iz „Zvezde“, a vrnilo so se zopet posamez o. Nevarnega značaja te demonstracije niso imele kar nič. Ponoči so se nekateri demonstrantje pač nekoliko prepirali z nekimi Nemci, in je bil jeden demonstrantov aretovan, ker je udaril sina nekega vladnega uradnika, značnega izzivača, sicer pa se ni nikomur nič zgodilo.

— (Iz ces. kr. mestnega šolskega sveta.) O redni seji mestnega šolskega sveta, ki je bila dne 29. julija t. l., smo prejeli nastopno poročilo: Predsednik proglasi sklepčnost, pozdravi navzočne in da besedo zapisničarju, da poroča v kurencijah, ki se vzemó brez ugovora na znanje. Četrtem članom komisije za skrb zdravlja na ljudskih in meščanskih šolah se izvoli poleg mestnega fiaka in obeh c. kr. okrajnih šolskih nadzornikov ravnatelj Ivan Subic. Poročilo o razdelitvi šolskih prostorov v obeh šolskih poslopih na Vrtači se odobri soglasno. Poročila c. kr. okrajnega šolskega nadzornika prof. Fr. Lavca o nadzorovanju I. in II. mestne deške petrazrednice in c. kr. okr. šolskega nadzornika prof. J. Bende o nadzorovanju obeh mestnih nemških ljudskih šol se vzemó na znanje in se sklene, da se imajo predložiti vis. ces. kr. deželnemu šolskemu svetu v končno odobrenje. Zič. voditelju I. mestne deške petrazrednice, učitelju Josipu Maierju, sklense se za skrbno in vzorao vodstvo te šole izreči pisмено zahvalo. Reši se več prošenj za dovolitev predčasnega izpusta iz vsakdanje šole in slednjich še nekaj internih stvari.

— (Dirka Trst-Celje) Poročilo, da so dirkači 8. t. m. potokli nemški rekord, ni resnično, pač pa so ga skoro dosegli. Da ni bilo na Krasi silne burje, bi bili gotovo dosegli še lepši uspeh.

— (Vedeževalka prijeta.) Mestna policija je vestno zasledovala ono žensko, o kateri smo v petek poročali, da je razne osebe s svojimi „coprnijami“ ogoljufala in jo je tudi blizu Viča zasledila in prijela. Vedeževalka je 50 let stara ciganka Karolina Pestner, žena nekega ciganskega glumača, ki se sedaj v ljubljanski okolici potika. Kdor jo je videl, ko so jo stražniki gnali skoz mesto, je rekel, da je prava coprnica. Coprati pa zares zna, kakor nobena druga, in če bi bila še dolgo v Ljubljani ostala, bi bila res tako bogata postala, kakor je pripovedovala da je Način njenega copranja ni bil povsod jednak. Le v tem je ostala jednaka, da je vsaki ženski pripovedovala, da je zacoprana, in da jo bode ona rešila. V to svrho je ona najpopred prijela svojo žrtev za roko in jo srpo gledala v oko, kakor da bi jo hotela hipnotizovati. Na to si je pustila dati nit belega sukanca, na kateri je napravila tri vozle, in to je morala zacoprana ženska držati nekaj časa v blagoslovljeni vodi. To je bilo odločilno za srečo ali nesrečo zacoprane osebe, kajti če so na niti še ostali vozli, ko je na krajih potegnila, potem je bila nesrečna za vse življenje, če pa niso ostali vozli, potem je bila srečna in to se je seveda vsakokrat zgodilo, ker nesreče vendar ni hotela prerokovati. Ko je zacoprana oseba pomohila trikrat nit s tremi vozli v blagoslovljeno vodo, morala je to storiti v imenu sv. Trojice. Manipulacija s sukancem je bila le uvod prave coprnije. Takaj se je le še odločilo, če bode nadaljna coprnija kaj pomagala ali ne, ali če se bode zacoprane osebe prijela. Prava coprnija se je začela z jajcem, katero je coprnica zavila v ruto in s katerim je morala potem zacoprana ženska vdariti trikrat po tleh. In

ko je na to coprnica vzela ruto z jajcem, pokazala je svoji žrtvi, da so v jajci lasje in mrtvaška glava. Lasje so bili od tate coprnice, ki je bila sedaj odrešena žensko zacoprila. To coprnico pa je bilo treba še plačati in to dobro. Ker pa coprnica vse vé in vidi v najmanjše kotičke, copra tako dolgo, da izvabi svoji žrtvi zadnji krajcar S-daj odrešena ženska mora prinesiti denar, nad katerim coprnica marmra in dela križe. Ona pravi, da moli za srečo denarja; več ko je denarja, večja sreča je, pravi zvita coprnica in zahteva, da srečno odrešena ženska prinese ves denar, kar ga ima. Ko je ves denar na kupu, položi coprnica na njega jedno kost, spet nekaj marmra in potem odide z denarjem, češ, da prinese drugi dan vse nazaj in da mora sedaj le še posebne molitve opraviti. Nesrečna žrtve vse to verjame in pusti žensko oditi. Drugi dan se šele stresni in spozna, kako neumno je bila ogoljufana. Na drugih krajih je pa coprnica zahtevala, da se je dal decar v ruto in sicer v vsak vogel in na sredo po jeden desetak. Na to je coprnica nad tem denarjem nekaj marmrala in potem z njim odšla, ne da bi se bila spet vrnila. Z coprani osebi pa je naročila, da mora dati v posteljo obrisačo, glavnik, nogovnice in zrcalo, in da mora na teh rečeh ležati. V noči se jej boče sanjalo o osebi, katera jo je zacoprila. Vse to je neverjetno in vendar res, da je coprnica ujela veliko lahkovernih ljudi in le znanj Ljubljane, nego tudi v Ljubljani, ki so verjeli tem coprnijam in se dali po coprnici opehariti.

— (Semenj.) Na semenj dne 9. t. m. je bilo prignanih 631 kovaj in volov, 287 krav in 111 telet skupaj 1029 glav. Kupčija ni bila nič kaj živahna, kjer je ravno tisti čas, bi se bilo najbolje prodajalo, tako deževalo, kakor bi iz škafa izlival, da se nihče izpod strehe ni upal.

— (Za jezikovne naredbe.) Občinski odbor pri Belicerkvi na Dolenjskem je v seji dne 23. julija 1897. soglasno sklenil resolucijo, katera se glasi: Obč. odbor odobrava soglasno jezikovne naredbe ekacelencija grofa Badenija za Češko in Moravsko, in prosi, da se tudi za nas in za vse slovenske pokrajine take naredbe izdajo.

— (Razširjenje cerkniškega sodnega okraja.) Pravosodno ministerstvo je odredilo, da je 1. novembra t. l. občino Rakovnik izločiti iz logaškega okraja, občino Šilca pa iz loškega sodnega okraja ter obe ti občini priključiti sodnemu okraju cerkniškemu, vsled česar se priključita ti občini tudi cerkniškemu davčnemu okraju.

— (Po celjski slavnosti) Svoje, včeraj priobčeno poročilo, bi lahko popolnili s celo vrsto značilnih epizod. Vsega pač že z ozirom na prostor ne moremo priobčiti, nekaj pa hočemo le omeniti. Pred vsem moramo izreči, da so se vojaki in orožniki jako lepo in taktno vedli, za kar jim gre toliko več priznanja, ker celjska mestna straža kar nič ni hotela videti počenjanja nemških pobalinov. Nekateri redarji so sploh prav čudno ulogo igrali, in je njih ravnanje dokaz, da treba redarstvo čim prej podržaviti. Redar št. 7. je n. pr. ljudem, ki ne zasajo nemški, rekel: „Wann's nit deutsch löan't's, was kommt's den her — fahrt's ab“, in sploh v nedeljo popoldne postopal tako, da bi bil skoro nastal konflikt. Orožniki niso smeli nemškim razgrajajem ničesar storiti. Ko je črkostavec Galat v nedeljo zvečer slovenske goste nasramno insultiral, in so Slovenci zahtevali od spremijajočih orožnikov, naj naredo mir, sicer da si ga sami naredo, so orožniki rekli, da Nemcem tega razgrajanja in insultiranja ne smejo braniti. Priče tega so g. Rohrmann iz Ljubljane, g. Šeber iz Postojine, g. Grinwald iz Litije in g. Rudolf Libenski iz Celja. — Celjske nemškute so se obnašale škandalozno. Pljuvale so z oken na mimoidoče in jih insultirale z najnedostojnejšimi besedami, kakršnih v nas ne rabijo niti ženske, ki nosijo malto. Nekega slovenskega visokošolca je neka „dama“ ustavila na cesti in zahtevala, naj sname slovenski trak, češ, da mu ga sicer odtrga. Visokošolec je „dama“ molče pokazal hrbet. Isti dijak je hotel obiskati svoje sorodnike v hotelu. Ko je stopil v vežo, plane tolpa nemškutarjev nanj, ga pretepa, mu odtrga akademični trak in izbeži, došli redar pa je potem še dijaka oštaval, zakaj ne da miru. — Ko so neke slovenske gospodične prišle pred celjsko kazino, prihitela sta gospodar in njegova žena iz hiše in kričala „Pfui“ ter gospodične surovo zmerjala. Krčmar je depotiter puntigamske pivovarne, in prodaja mnogo piva tudi na Kranjsko. Pozor, slovenski krčmarji! — Ko je v nedeljo opoldne prišlo več Sokolov v Strausovo gostilno, so pred kazino Nemci kričali: „Geht's ihr Windische Gras fressen, wir haben für euch nichts zu fressen“ itd. — Ko je krčmar gosp. Juriy Strauss izvedel, da mislijo Oechs, mesar Vollgraber, Baneš in drugi nemški kričači priti k njemu, jim je sporočil, naj pridejo drug dan,

da je on sam gospodar v svoji hiši in si ne da ukazovati, koga naj pogosti ali ne. — Nekateri Slovenci, ki Celja ne poznajo, zašli so v nedeljo v kavarno „Central“. Kavarnar se je takoj nanje zadril: „Hier ist ein deutschnationales Cafféhaus“. Gostje so mirno odgovorili, da jim je to vse jedno, ker so prišli kavo piti, vse jedno če je nemškonsajonalna ali kako drugačna; toda kavarnar jim ni hotel postreči, na kar so gostje odšli, v tem ko so hrabri Nemci za njimi vpili „hinans“ in jih obkladali z raznimi psovskami. Sploh je bila ta kavarna zavetišče vseh razgrajajev, katerih se je okr. glavar menda silno bal, ker je mirno poslušal, ko so njemu samemu klicali „Abzug“. Pri Lemeževem hotelu uprizorili so razgrajaji okoli 12. ure po noči velik izgređ. Vpili so „Windischer Hund“, „Nieder mit dem Lemež“, razbijali po oknih in po vratih ter hišo obmetavali z jajci in s črnolom. Policija ni ničesar storila, da naredi konec tem izgređom. — Ko so kmetje opazili kaj počenjsjo Nemci, rekli so sami: Pri nemškutarjih ni več kupovati, in res, dobro bi bilo, ko bi se sklicali zaupni muže in bi se proglasil bojkot. — Značilno je, da je mnogo inteligentnejših Nemcev ostro obsojalo počenjanje nacionalcov. — Končno bodi še omenjeno, da je dekoriranje „Narodnega doma“ izvršil narodni tapetar g. Zor v Celji.

— (Izlet „Slovanskega pevskega društva“ tržaškega v Vipavo) Dne 15. t. m. priredi „Slov. pevsko društvo“ izlet v Vipavo na vozovih. Odhod boče točno ob 4. uri zjutraj. V Vipavo dosepejo okolo 9¹/₂ uri zjutraj, in se polajo takoj polnoštevilno (okolo 50 park in pavcev) v Log, kjer boče maša. Mej mašo boče polo društvo. Popoldne po 6. uri priredi društvo vesilico na dvorišču gospe Viktorije Uršičeve v Vipavi. Razpored: 1. „Naprej“, uderajo tamburaši. 2. Brajša: „Koračnica“, (posvečena društvu), moški zbor. 3. J. Bartl: „Oj planins“, mešani zbor. 4. Tamburanje. 5. F. S. Vilhar: „Hrvatska Davorija“, moški zbor s spremljevanjem godbe. 6. „Pozdrav“, mešani zbor. 7. Tamburanje. 8. M. Hubad: „Narodne pesmi“, a) moški zbor, b) mešani zbori. 9. Tamburanje. 10. F. S. Vilhar: „Slovenec in Hrvat“, moški zbor. Ustopnina 30 kr. Posebni sedeži 20 kr. Začetek točno ob polu 7 uri zvečer.

— (Železniška vest) Brzovlaka mej Danajem in Italijo, katerih jedan je odhajal z Danaja (zapadnoželezniški kolodvor) ob 9. uri zvečer, drugi pa je prihajal na Danaj ob 7. uri 35 minut zjutraj, bodeta začela v noči od 10. na 11. t. m. zopet voziti in sicer via Amstetten-Selzthal.

* (Taki so le Nemci!) V Mostu na Češkem so Nemci naravnost pohujali. Praška „Politika“ prinaša vesti, ki so neverjetne, a resnične. Z gorjačami in batinami se kladi oodi že 5 dni tolpa 2—400 nemških divjakov, ki tulijo in rjevoje ter napadajo vsakogar, ki govori češko. Po 9. uri se ne sme prikazati noben Čeh na ulico, sicer ga pretepejo do krvi. Policija pa gleda vse le od daleč. V sredo na pr. so se vračali trije rudarji domov. Ker so govorili mej seboj češko, napadla jih je nemška tolpa ter jih pobila na tla. Policija je na to prihitela ter aretovala na tleh ležake, v krvi se valjajoče žrtve. V četrtek je rzsajala zopet 200 glav broječa tolpa ter napadla Čeha ter zopet tri rudarje skoro pobila. Tudi te je aretovala policija, a morala jih je poslati v — bolnico, ker so nevarno ranjeni. Taki so ti kulturonošci! Taki so Nemci, prvi narod na svetu!

* (Nesreča na vlakih) V Budejovicah sta se v petek ob 3/3 uro zjutraj zaletela dva osebna vlaka drug v drugega. 14 oseb, od teh le šestero potnikov, je ranjenih. V vlaku je spal tudi princ Mirko Črnogorski, ki je ostal miren, in kateremu se ni ničesar pripetilo.

* (Umor ministerskega predsednika) Canova s del Castillo, španski ministerski predsednik, je sedel v nedeljo popoldne v letovišču Santa Agueda s svojo ženo na klopi ter je čital časnike. Nakrat se mu je približal 28letni anarchist Gollí, doma iz Neapolja, ter je ustrelil trikrat nanj. Canovas je bil zadet v glavo in v prsi. Z vsklikom: „Sram Vas bodi! Živela Španija!“ se je zgrudil pred svojo ženo na tla. Dobro uro kasneje pa je, previden s svetotajstvi, izdihal. Gollí je hotel po begniti ter je streljal za svojimi nasledovalci. A neki odvetnik ga je zgrabil in vrge na tla. Smart Canovasa je sklenila anarchistična družba, ker je španska justica kruto mučila anarchiste, zlasti pa nekega nedolžnega obdolženca, mizarja Gano. Umorjeni Canovas je bil jako odločen in nadarjen državnik. V mladosti je bil dober pesnik in pisatelj. Radi svoje trmoglavnosti, s katero je nadaljeval brezupni in toli dragi boj na Kubí, je bil Canovas nepriljubljen. Grozovitosti, katere je zakrivil nezmožni general Weyler, so staveli republikanci vedno na rovaš Canovasa ter hujskali narod. Gollí je izvršil atentat na izrečno naročilo anarchističnega mejnarodnega odbora ter je na svoje kruto in strahopetno zlodejstvo celo ponosen.

* (Velikanski spomin!) V zavodu St. Lorenzo v mestu Sondrio v Italiji je deklamoval na

pamet profesor odvetnik Edore ves velikanski epos „Divina comedia“ brez prestanka in brez sufferja. Govoril je 20 ur v prisotnosti profesorjev in pisateljev.

* (Božja pot in tihotapke.) V Lanzasu pri Bellunu je čudodelna Mati Božja, h kateri roma vedno mnogo ljudij. Tudi minolo soboto je hitela velika truma žensk v dotično cerkev, a čudno, vsaka je imela v naročju dojenčka. To se je zdelo carinskim stražarjem sumljivo. Ustavilo so torej romarice in našli, da so „dojenčki“ le — v plesicah zavit sladkor, kateri so hotele navidezno pobožne ženske ihotatipiti preko meje.

* (Putika ali podgrom.) K slavnemu zdravniku, tajnemu svetniku, profesorju pl. N., je prišel pivovarnar G. „No, ljubi G., kaj vam pa manjka“, je vprašal zdravnik. „Gospod svetnik, noga me bolé“, je odgovoril pivovarnar. — „Tako, tako! No, če vas kolena bolé imate putiko, če pa prsti, imate podgrom“. — „Kolena me bolé“. — „Tako, pokažite vendar... Resnica, to je putika“. — „No, kaj pa odpravi putiko, g. svetnik?“ — „Hm, če bi jaz to vedel, bi bil danes že milijonar, ljubi G.“ — „Pa kako naj se zdravim?“ — „Pijte malo ter imejte vedno gorke in iztegujete noga“. — „Hvala lepa, g. svetnik! Pa kolko sem dolžan?“ — „Dolžan niste nič, pa pomagalo tudi ne bo nič.“

Brzjavke.

Celje 10. avgusta. Nemci so nocoj ugasnili plin po mestu in naskočili „Narodni dom“. Razbili so veliko šipo, vredno 60 glđ. Škodo trpi nemška zavarovalna družba na Dunaji, pri kateri so okna zavarovana. Nemci so razbili tudi lepo veliko svetilko pri vhodu v „Narodni dom“, polomili cevi za odtakanje deževnice in z jajci ometali poslopje. Navzočni redar ni aretoval napadalec. Imena storilcev so znana. Policija je novič dokazala, da je popolnoma nezmožna vzdrževati red.

Celje 10. avgusta. Nadaljujoč sobotne škandale, napravili so Nemci na „Narodnem domu“ precejšnjo škodo. Značilno za postopanje celjskih policistov je, da je moral jeden orožnik aretovati nekega mestnega policista.

Dunaj 10. avgusta. Cesar je sankcioniral kranjski dež. zakon o nadzorstvenih organih za promet z živili.

Dunaj 10. avgusta. Cesar je dopoldne odpotoval v Ischl. Badeni pa popoldne v Busk, od koder se vrne v petek.

Dunaj 10. avgusta. Vsi listi govore o vladnih propozicijah glede češkega deželnega zbora z največjo rezervo ali pa molče popolnoma.

Dunaj 10. avgusta. V Verganijevi pravdi se je danes obravnavalo o obdolžitvah, da je Vergani poveril razne občinske doklade. Priče so konstatovale, da Vergani nekaj dobljenega denarja ni vključil in da je izginilo nekaj računskih knjig.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje) 15.) Zbornica je priporočala pri o. kr. deželni vlagi prošnje občine Dvor za preložitve letošnjega sezona z dne 28. na 26. junija, občine Mozelj za preložitve letnega semnja z dne 26. na 24. aprila t. l. in prošnje občine Dole za preložitve semnja z dne 27. na 23. junija t. l. 16. Izpregleda prošnje paka A. B. in N. zbornica ni sagla priporočiti pri c. kr. deželni vlagi, ker se je prositelj izkazal z le 16-nesečno pomočniško dobo pri tem obrtu. 17. Tudi ni mogla zbornica priporočati proš. A. M. iz St. za spregled doprinesbe sposobnostnega dokazila v namen samostojnega izvrševanja mizarškega obrta, ker se prositelj ni izkazal z zadostnimi spričevali. 18. Zbornica se je v svojem poročilu na c. kr. deželno vlado izrekla za dovolitev spregleda Primožu Bernotu iz Ljubljane v namen nastopa samostojnega izvrševanja sodarskega obrta, ker je prositelj dokazal, da že 20 let dela pri tem obrtu. 19. Prošnje J. Š. iz K. za spregled doprinesbe sposobnostnega dokazila v namen samostojnega izvrševanja žrebliarskega obrta, zbornica ni priporočala, ker prositeljica ni dokazala, da je zahtevano štenilo let pi tem obrtu delala. 20. Zbornica je priporočala pri c. kr. deželni vlagi prošnje A. R. iz B. za spregled doprinesbe čnega spričevala za nastop omejenega izvrševanja slaščičarskega obrta, ker se je preverila, da je prositeljica zmožna to samostojno vskriti. 21. Tudi se je zbornica izrekla za to, da naj se Matevžu Kavčiču iz Sp. Kanonije spregleda doprinesba sposobnostnega dokazila v namen samostojnega nastopa mizarškega obrta, ker je prositelj dokazal, da ima zadostno praktično sposobnost za izvrševanje tega obrta. (Dalje prih.)

Iz uradnega lista.

Izvršile ali eksekutivne dražbe: Jožefa Kronabethvogel posestvo v Kamniku, cenjeno 2725 gld., dne 14. avgusta in 14. septembra v Kamniku.
 Josipa Mačeka v Ljubljani terjatev proti Franu Rojcu v znesku 92 gld. in proti trdkri Vidic in Comp. v znesku 300 gld., dne 26. in 30. avgusta v Ljubljani.
 Franceta Černeta zemljišča v Ljubljani, cenjena 220 gld. 20 kr., 220 gld. 40 kr. in 55 gld., dne 16. avgusta in 13. septembra v Ljubljani.
 Antona Slavca zemljišče v Knežaku, cenjeno 530 gld., dne 16. avgusta in 17. septembra v Ilirski Bistrici.
 Jožefa Oražma posestvo v Švici, cenjeno 3190 gld., dne 16. avgusta in 18. septembra v Ljubljani.
 V konkurno maso Karola Vovka spadajoče posestvo v Vipavi, cenjeno 350 gld., dne 17. avgusta v Vipavi.
 Valentina Jerine posestvo v Čolnšah, cenjeno 1786 gld., dne 17. avgusta in 17. septembra v Litiji.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 7. avgusta: Vencel Haderbolec, sprevodnik, 57 let, Dunaj nasip št. 65, vodenica.
 Dne 8. avgusta: Lina Šventner, prodajalka, 31 let, Sv. Petra cesta št. 74, vnetje ledvic.
 V deželni bolnici:
 Dne 6. avgusta: Ivan Kovač, zidar, 54 let, sušenje hrbtnica, — Martin Brolih, kajzarjev sin, 4 leta, dušljivi kašelj.
 Dne 7. avgusta: Ignacij Ribič, krojač, 24 let, rak. — France Bonča, delavec, 15 let, otrpenje jeter.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
9.	9. zvečer	734.6	14.2	sr. svzh.	skoro jas.	
10.	7. zjutraj	736.3	11.2	brezvetr.	megla	44.6
	2. popol.	736.1	23.6	sl. svzh.	del. obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 14.9°, za 4.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 10. avgusta 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld.	15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	25
Avstrijska zlata renta	123	50
Avstrijska krona renta 4%	101	50
Ogerska zlata renta 4%	122	60
Ogerska krona renta 4%	100	15
Avstro-ogerske bančne delnice	953	—
Kreditne delnice	369	25
London vista	119	45
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	67 1/2
10 mark	11	73
50 frankov	9	51 1/2
Italijanski bankovci	45	25
Č. kr. cekini	5	64

Dne 9. avgusta 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	158 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	50
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	70
Kreditne srečke po 100 gld.	200	75
Ljubljanske srečke	22	25
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	469	—
Papirnati rubelj	1	26 1/2

Z žalostnim srcem javljamo vsem prijateljem in znancem, da je umrl po dolgi in mučni boleznini, prejemši sv. zakramente za umirajoče, blagorodni gospod

Ivan Vidmar

c. kr. gimnazijski profesor v Novem Mestu

v ponedeljek, dne 9. avgusta, ob 9. uri zjutraj v Toplicah na Dolenjskem.

Truplo dednega pokojnika se prepelje v sredo, dne 11. t. m., v Ljubljano ter boče pokopano z izprevodom iz pokopališke cerkve pri sv. Krištofu ob 6. uri zvečer v domačem grobu. Predraga rajnika priporočamo v blag in pobožen spomin.

(1187)

Žalujoci ostali.

Dva ali trije gospodje

se vzprejmó na hrano (1174-2)
 v Gradišči hiš. števil. 3.

Komptoirist

za navadno pisarniško delo, več slovenskega in nemškega jezika v pisavi in govoru, išče stalne službe. Ponudbe pod „Komptoirist“ ali „Slov. Naroda“.

(1148-3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž. (962-180)

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Ljubno; čez Jeseru, Inomost, Bregence, Curih, Genevo, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. s jutraj osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzenj, Marijine varj, Heb, Francove varj, Karlove varj, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 1 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob Jeseru, Inomost, Bregence, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzenj, Marijine varj, Heb, Francove varj, Karlove varj, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. dopoldne osonni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. s večer osonni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje:

Ob 6. uri 15 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 30 min. s večer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 53 min. s jutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezoru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. s jutraj osonni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 30 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plasnja, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezoru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. s večer osonni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plasnja, Budejovice, Lince, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 35 minut s večer osonni vlak iz Lesce, Bleda (le ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. dopoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. s večer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. s jutraj, ob 2. uri 5 min. dopoldne, ob 6. uri 50 min. s večer, ob 10. uri 25 min. s večer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. s jutraj, ob 11. uri 8 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. s večer, ob 9. uri 55 min. s večer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica) iz angelja varuha lekarnar in tovarne farmacevtskih izdelkov A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Za varstvo občinstva proti vsem ponarejanjem brez vrednosti imam odedel to oblastveno registrirano varstveno znamko.

Po zdravstvenem oblastvu preiskuseno in ocenjeno. Najstarejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko zdravilo, tolaže prsne in pljučne boli, krč v želodcu itd. za notranjo in zunanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleniča zaprta s srebrnim tobolem, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarnar pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zeleno tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim torej vredno čim cenejše ponarejenje. Pazi naj se zgoraj zvesto! Ponarejalci in posnemovalci mojega jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepečih družin balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarnar (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franco za vsako poštno postajo na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti poprejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (837-9)

Pazi naj se vedno natanko na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Meblovana mesečna soba

v odličnem delu mesta, z lepim razgledom, s postrežbo, se oddaja od 15. septembra t. l. v najem. Več pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(1172-2)

Dva dijaka

iz dobre hiše se vzprejmeta v stanovanje in hrano s početkom solske leta 1897/98.

Več pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(1173-2)

Spretni agenti

za prodajo kmetijskih in kletarskih strojev, potpisovalnih aparatov se iščejo proti visoki potpisovalni. — Dopise vzprejme Pavel Vik, Lendplatz 38, v Gradcu.

(1170-2)

Poštna upraviteljica

vzprejme se 1. septembra t. l. v enem najlepših krajev Savinjske doline. Razmere ugodne, plača po dogovoru. Oglasila najkasneje do 25. t. m. — Kraj in naslov pove upravništvo „Slov. Nar.“.

(1184-1)

Stanovanje

v prvem nadstropju hiše št. 3 Komenskega ulice, obstoječe iz treh sob, kabineta i. t. d., se takoj odda. — Več se poizve v trgovini za usnje, Reseljeva cesta št. 2.

(1186-1)

Resna ženitna ponudba.

Državni uradnik, 25 let star, z letno plačo 800 gld., želi se poročiti v gosposki stanu, staro na 18—22 let, katera je izurjena v gosposki stanu. Zahteva se 5000 gld. premoženja. Resne ponudbe s sliko, katera se vrne, naj se pošljejo do 20. avgusta 1897 pod „Resno“ upravništvu „Slovenskega Naroda“.

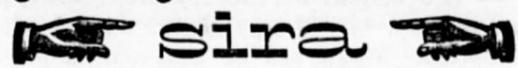
Na anonimne ponudbe se ozir ne jemlje. (1185-1)

Nova mlekarska zadruga

(1147-3) v Rovtah pri Logatcu

ima na prodaj izvrstnega

bergamaskega in emmenthalskega

sira

tolstege in pol tolstege.

Na prodaj so iz proste roke pod ugodnimi pogoji dobro se obrestujoče

štiri hiše

na Glincah-Nova vas pri Vičju poleg Ljubljane. Dve hiši imata po 13 stanovanj, obstoječih iz sobe in kuhinje; dve pa po 6 stanovanj, imajo tudi po jedno sobino in kuhinjo. Večji dvanajstletni kleti, jedna pa še hlev, in stojita poleg občinske ceste, vodeče na Brd. Vse hiše so nove in dvanajst let davka proste.

Natančneje pove lastnik Anton Celare na Glincah-Nova vas št. 41. (1150-4)

Največji izbor.

Skrbno izdelovanje

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch tovarna držnikov Ljubljana, Mestni trg 15.

Najnižje cene

St. 8244.

Naznanilo.

(1164)

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov ostane deželna blagajna kranjska od 16. do vštetega 18. avgusta letos strankinemu prometu zaprta.

Deželni odbor vojvodine Kranjske,

V Ljubljani, dné 5. avgusta 1897.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

St. 5385.

Oklic.

IV. 1897

49.

C. kr. okrajno sodišče v Metliki naznanja:

Na prošnjo dedičev se dovoli prostovoljna prodaja v zapuščino po dné 30. marca 1897 zamrlega Franceta Stajer-ja, c. kr. notarja v Metliki, spadajočih, glasov inventarskega zapisa na 1389 gld. 94 kr. cenjenih predmetih, kakor hišarske in kuhinjske oprave, obleke, perila, posteljne, posode, servise in knjig, izvzemši pisarniško opravo, ter v prošnji navedene, na 261 gld. 35 kr. cenjene reči, ter se za izvršitev dražbe določi narok na 18. avgusta t. l., in ako treba tudi na 19. avgusta t. l., vselej od 9.—12. uri dopoldne in od 2.—6. ure popoldne v hiši tapnikarja, s pristavkom, da se bodo napominane zapuščinske reči prodale le za ali nad cenilno vrednost največ ponujajočemu za gotov denar.

C. kr. okrajno sodišče v Metliki

dné 6. avgusta 1897.

(1180)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.